

Judenrigsministeren (Steel): Jeg skal ikke paa dette Sagens Stadium søge at forlænge Debatten. Det har været mig interessant, at det ærede Medlem nu tillægger denne Sag, der ogsaa interesserer mig, en saadan Betydning, at han karakteriserer den som en Sag, der angaar Almenvellet. En saadan Opfattelse havde det ærede Medlem ikke, da Sagen først laa for her i Folkethinget. Da yttrede det ærede Medlem, at det forekom ham ikke, at Sagen havde nogen saa overordentlig Interesse, ja, han var vis paa, at der var store Stræmninger i Landet, hvor man vilde finde sig brøstholden ved, at Kornudelsen skulde overgaa til en Pengeydelse efter Kapiteltaxt. Det ærede Medlem vil altsaa denne Gang, haaber jeg, støtte min og ærede Medlemmers Bestræbelser for at faae Noget ud af Sagen i Modsatning til, hvad han gjorde den Gang. Jeg skal iøvrigt ikke gaa ind paa de Underøgelser, som det ærede Medlem kom ind paa, eller kaste et Tilbageblik paa, hvad der er passeret til andre Læder og under andre Forhold, men jeg skal lige overfor de ærede Medlemmer, der yttrede sig om, hvilke Motiverne have været til, at den tidligere Lovgivning har bestemt Opmaalet, sige, at der den Dag idag bestaar en ubestridelig Ret for Tiendtageren til at faae Opmaalet, og at denne Ret ikke kan roffes derved, at man har antaget, at Grunden dertil har været den, at han var udsat for Svind paa Kornet. Tiendtagerne have Ret til et vist Opmaal paa Pønden, og vil man give fuld Erstatning ved Afløsningen for det, de nu have, maa man give Erstatning for det Kvantum, de have, og ikke for noget Mindre, end de have. Jeg vil endvidere sige, at, naar der ikke ydes Erstatning for Opmaalet, ville de, der skulle yde Tiende ved at betale i Penge, betale for et mindre Kvantum end det, de nu levere, og derved opnaa den Fordel, som svarer til det Tab, Tiendtagerne lide. Det er min Opfattelse af Sagen, og jeg tror ikke, at denne roffes derved, at man henstøber sig under den Betragtning, at Motiverne have været et formodet Tab for Tiendtageren ved Svind paa Kornet.

Høgsbro: Jeg skal blot bemærke til den ærede Minister, at jeg veed ikke, jeg nogenfinde har deltaget i denne Sags Behandling, uden netop med Erkjendelse af, at det var en Sag, der angik det almene Vel. Hver Gang Sagen har været til Behandling her, har jeg bidraget Mit til at fremme den; jeg har havt den Ære at være Medlem af, ja endog Formand for de Udvalg, der ere blevne nedsatte, og har gjort, hvad jeg har kunnet for at faae Sagen fremmet paa den Maade, som jeg ansaa for den rette. Vel har jeg havt og fremhævet nogle Betænklichkeiten ved den, idet jeg vidste, at der var flere Steder, hvor selv Tiendeyderne ikke vare eller kunde være tilfredse med en saadan forandret

Ydelsesmaade; men jeg har desuagtet ønsket Sagen fremmet, fordi jeg som sagt i det Hele taget har anset den for at være i det Almenes Interesse.

Clausen: Jeg forlanger kun Ordet for at oplyse en Misforstaaelse, som det forekommer mig at det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgfreds (Høgsbro) gjorde sig skyldig i. Naar der af mig og andre Medlemmer er antydet en Forkjærlighed for et fra et tidligere Udvalg fremkommet Forslag om en Fastsettelse af Prisen, hvorefter Kornet skulde betales, for mindre Kredse, da vedkommer denne Fastsettelse slet ikke Kapitelstarten. I det Forslag, som den Gang udgik fra Udvalget, gik man ud fra, at Kapitelstartens Ansættelse skulde være den samme som hidtil, men samtidig med, at man fra Stiftsøvrighedernes Side uddrog Kapitelstarten af de Beretninger om Middelpriisen, der indkom fra de forskjellige Steder, vilde man, at man ogsaa skulde have udbragt Middelpriisen herredsois, som da skulde være den Pris, hvorefter Tiendekornet skulde betales. Man har derved ligefrem villet give tilføjende, at man ikke agtede at røre ved den Maade, hvorpaa Kapitelstarten bliver ansat. Det var kun det, jeg fandt Anledning til at berigtige.

Kjær: Jeg ønsker kun at gjøre en kort Bemærkning, og det er den, at jeg vil bede de Herrer Forslagsstillere, enten Sagen kommer i Udvalg eller ikke, at følge det Raad, som blev givet af det ærede Medlem for Solbæl Amts 5te Valgfreds (Nasmussen) om at indskrænke Lovforslaget til et Par Paragrafer. Derfor vi fra den ærede Minister havde hørt en Bemærkning om, at det komplicerede Maskineri, der skulde sættes i Gang, var en Betingelse for Lovens Tilvebringelse, vilde jeg have Betænklichkeiten ved at tilraade det, jeg nu gjør, men da jeg har hørt Ministeren erklære, at det ikke vil hjælpe Noget, idet han bestemt holder paa Opmaalet, saa ser jeg ikke, det er til nogen Nytte, at man af den Grund fastholder de øvrige Paragrafer. Da dette Opmaal er saa meget omtalt, maa jeg maaske gjøre et Par Bemærkninger om det. Det er mig bekendt fra den Egn, hvor jeg hører hjemme, at Kjøbmændene for en Del kjøbe Præstetienden, og ogsaa der skulde have Opmaal; men der er det i flere Lær gaaet saaledes til, at vedkommende Tiendtager og Kjøbmand blive enige om, at Prisen skal være Kapitelstartprisen, og spørger man saa Vedkommende, hvorfor han ikke skal give Betaling for Opmaalet, saa svarer Kjøbmanden: „Ret, for i Reglen er Tiendekornet ikke saa godt som Korn i Almindelighed, dernæst maa vi som oftest betale Tiendtageren Penge forud, og endelig sætte Kjøbmændene Pris paa, at der kommer saa Mange ind i deres Gaard som mu-